

संक्षिप्त दासबोधामृत : अध्याय ३ : "सद्गुरु_सत्शिष्य, बद्ध_मुमुक्षु_साधक_सिद्ध लक्षणे तथा देव_शोधन"

(मूळ दासबोध दशक ५ : "सद्गुरु_सत्शिष्य, बद्ध_मुमुक्षु_साधक_सिद्ध लक्षणे)

ॐ श्री गणेशाय नमः ।

श्रीराम जय राम जय जय राम । जय जय रघुवीर समर्थ !

स्वधर्मकर्मी पूज्य ब्राह्मण । परी ज्ञान न होय सद्गुरुविण । ब्रह्मज्ञान नसता धर्म_कर्मान्चे_शीण । व्यर्थची घडती देहासी (३.१)
[५.१.२०_२४]

जयाचे कृपेने सु_ज्ञान_प्रकाश । त्या 'सद्गुरु'ची वोळखण खास । होते फसगत ते न कळल्यास । भोन्दू, स्वार्थी, कपटीयांकडून (३.२)

माता, पिता वा ज्येष्ठ भ्राता । काका, आज्ञा, जे जे शिकविती विद्या । लिहिण्या, वाचण्या वा पैसे मिळविण्या । ते सर्वही पूज्य 'गुरु'च जाणावे (३.३) [५.२.४_७]

परी जो जीवात्म्यास परमात्म्याची । ओळख पटवून सान्नाडही घाली । ऐसा 'सद्गुरु' दुर्मिळ अती । मिळे साधकासी सद्गायानेच (३.४) [५.२_११]

अन्तरी शुद्ध ब्रह्मज्ञान । बाह्याचारी नवविधा भजन । अन्नी वैराग्य कृपाळू पण । ही काही लक्षणे 'सद्गुरु'न्वी (३.५)
[५.२.४९_७३]

आता सत्शिष्याची लक्षणे । जाणोनि घेऊन तैसेचि वर्तणे । तरीच 'अधिकार' प्राप्ति होणे । शिकण्यास सद्दिद्या 'सद्गुरु' पासुनी (३.६)

मुख्य सत्शिष्याचे लक्षण । 'सद्गुरु' वचनी अढळ विश्वास । अन्तरी निर्मळ, सदाचारशील । निष्ठावन्त शुचिष्मन्त (३.७)
[५.३.१९_२५]

शिष्य नसावा अविवेकी । कुबुद्धी, दुर्वर्तनी, दुराचारी । पापात्मा, कुभाण्ड, कुविचारी । अनधिकारी मोक्ष मार्ग चालावया (३.८)
[५.३.३३_९९]

'सद्गुरु' लाभे 'सत्शिष्या'ला । हा उत्तम त्रिवेणी_संगम जाहला । गन्गा यमुना एकत्र आल्या । सरस्वती मग वाहे गुप्तरूपे (३.९)
सर्व प्रथम मन्त्रोपदेश । श्वासोच्छ्वासा गणिक 'जप' । तेणे पाप सन्वयाचा क्षय । सत्शिष्याला घडतसे (३.१०)

'ॐ' कार जप सर्वोत्तम । अथवा सान्नाती 'राम' 'राम' । अथवा "ॐ नमः शिवाय" । असंख्यात दैवते आणि मन्त्रही त्यान्चे (३.११) [५.४.२_२१]

एक सान्नाती सगुणोपासना । एक करविती निर्गुण धारणा । एक अष्टाना योग साधना । नाना मुद्रादिका सहित (३.१२)
[५.४.२२_३०]

सर्वात श्रेष्ठ ब्रह्मज्ञान । आत्मज्ञान व 'समाधान' । पाहणे आपणासच आपण । कोऽहम् सोऽहम्, पन्च_कोषादिक विवेके (३.१३)
[५.५.३७ – ५.६.२]

प्रत्येक सजीव प्राण्याचा 'आत्मा' । तो तर 'अंश'च परमात्म्याचा । हा परम 'सिद्धान्त' वेदान्ताचा । नुमजेल तरीही विश्वासावा (३.१४)

सर्व 'विश्व'च उपजे परमात्म्या पासून । अन्ती विलीनही होते तयातच । म्हणून देहातला प्रत्येक कण, कण । 'कणतम'ही 'अंश'च परमात्म्याचा (३.१५)

हे तार्किक तत्वज्ञान | समजले ज्याला तो धन्य धन्य | **नुमजल्यास 'विश्वास'** तरी ठेवील तो धन्य | अन्य ते भ्रान्तीत भ्रान्त होती (३.१६)

असो शरीर_रूपी '**अन्न_मय' कोष** | तो तर गोचर दृश्य सर्वास | 'अन्न' खाऊन पचविण्यापासूनच | देह_संरक्षण, वर्धनादिक घडे सारे (३.१७)

हे सहज उमगे स्वानुभवाने | आता याच्या अन्तर्गत पाहणे | तो दृश्य होईल **चलनवलन** सारे | '**प्राण'_मय** कोषात जे घडत राहे (३.१८)

अन्न मुखी चाऊन घशातून गिळले | इतुकेच **कर्तुत्व जीवात्म्याने केले** | नन्तर ते **सरकवीत पचवीत** नेले | '**प्राण'_मय** कोषातिल इन्द्रियात्री (३.१९)

'**प्राण'_मय** कोषात नाना इन्द्रिये | त्यान्चा अधिपती '**इन्द्रा**'स मानिले | जाणीव_पुर्वक कार्यान्च्या पलीकडे | '**पर'_लोक** कल्पिला हा अनुभवान्चा (३.२०)

श्वास_उच्छ्वास, रक्ताभिसरण | मल, मुत्र, अश्रु, कफ उत्सर्जन | इत्यादिक क्रियान्च्या अनुभवामधून | हा "**पन्च_प्राणमय कोष**" गोचर होई (३.२१)

प्राण, अपान, व्यान, उदान | पाचवे स्वरूप त्याचे '**समान**' | नैवेद्य समर्पून, '**प्राणाहुती**' अर्पून | नन्तरच जेवण्याची रुढी आहे (३.२२)

आता या कोषाच्याही पलीकडे | आंतील दालनात '**मन**' वसत राहे | जे करी '**इच्छा**' "**पाहिजे_नको**" रूपे | तो **मनोमय_कोष** अगोचर (३.२३)

चर्म_चक्षुस जरी '**मन**' अगोचर | पण **ज्ञान_चक्षुस** ते स्पष्ट गोचर | या अनुभवाला 'बुद्धी'च कारण | जिचे अधिपत्य '**ज्ञान_मय**' कोषी (३.२४)

आता या '**ज्ञान_मय**' कोषाच्या पलीकडे | '**सुख_दुःख**' वा '**शोक_हर्ष**' भोगणे घडे | तोच '**आनन्द_मय**' कोष पाहे | स्वामी वा अधिपती '**जीवात्मा**'च त्याचा (३.२५)

हे माझे '**जीवात्मा**' स्वरूप | ते वसे नित्यत्वे मम शरीरात | अनुभव सुख_दुःखान्चा सतत | घेते तेच '**जागृत वा स्वप्न**' अवस्थी (३.२६)

प्रगाढ निद्रेची तिसरी अवस्था | तेथे माझी 'जाणीव' हरपता | जागृत होऊन दैवी '**काली_माता**' | सर्वांगातील '**शीण**' गिळोनि टाकी (३.२७)

म्हणुनि पुनः '**मी**' होताचि जागृत | शरीर माझे '**उत्साह**' पूर्वक | कार्ये करिते ममाज्ञेनुसार | मनो_वान्छितशी जी जी शक्य ती (३.२८)

माझी शारीरिक, बौद्धिक क्षमता | वय, लिंग, शिक्षण, स्मृति इत्यादिका | जाणून त्यानुसारच '**अपेक्षा**' ठेविता | अनेक दुःखे टळतील माझी (३.२९)

हेच '**आत्म_ज्ञान**' जाणुनी | परमात्म्याला '**शरण**' जाउनी | विश्व_पालकाचे स्मरण ठेउनी | जगावे मुमुक्षू साधकात्री सदा (३.३०)

ज्या या **पृथ्वी** वर मी राहतो | चालतो, डोलतो, खातो, पीतो | तिची ही अफाट व्याप्ती देखतो | तिने मज कवटाळिले '**अलगद**' नि '**घट्ट**'ही (३.३१)

तिच्या या **प्रेमळ वत्सल कृपेविना** | क्षणार्धातच मी जाईन फेकला | अन्तरीक्षात हवा, पाण्याविना | **पृथ्वी** एक दृश्य भव्य दैवी शक्ती (३.३२)

जल हवे मला तृष्णा निववाया | वायू तर मज श्वासागणिक हवा | गोठुनच जाइन मी तेज_उष्णतेविना | आकाश देई जागा मज हिण्डण्यासी (३.३३)

ऐशा पन्च महाभूतात्मक | दैवी शक्तीन्चा मज येतसे प्रत्यय | त्या सर्वांच्या करुनी समन्वय | पर_ब्रह्म, परमात्मा तत्व जाणावे (३.३४)

हेच सोपेसे ब्रह्म_ज्ञान | थोडक्यात पण 'नीट' घ्यावे समजून | परमात्म्याचे अस्तित्व स्वानुभवे समजून | मग आदर पूर्वक त्यास पूजावे (३.३५)

शुद्ध, विमल ब्रह्म_ज्ञान | चार 'महा_वाक्या'त जाहलेय ग्रथित | वेदान्त उपनिषदान्चा तो निष्कर्ष | अगदी सरळ, साधा सोपा (३.३६) [५.६.१०_१८]

मी ब्रह्म, तू ब्रह्म, तो_ती_ते ब्रह्म | आम्ही, तुम्ही सर्वजण ब्रह्म | या विश्वातील अणु रेणु ब्रह्म | 'ब्रह्म' नाही असे अस्तित्वच नाही (३.३७)

हे 'नान्यत्_अस्ति' तत्व बुद्धीस पटले | तो बुद्धी_भाग्यवन्त कृपाळूपणे | 'जीवन्मुक्त' स्थितीतच सर्वत्र विचरे | विश्व_रूप_दर्शन लाभ अखण्डच त्याला (३.३८)

सर्वच_सजीव प्राणिमात्रांमध्ये | जीवात्मा रूपाने परमात्माच वावरे | जडांतही ऊर्जा, 'शक्ति' स्वरूपे | निर्जीव वस्तुमात्रांमध्येही तोच_तो (३.३९)

ऐशिया आत्मस्थितीत पोचती ते 'सिद्ध' | सामान्यतः अज्ञ ते जाणावे 'बद्ध' | 'मुमुक्षु' ते ज्यांना आली थोडी जाग | 'साधक' जे ज्ञानार्जनी गुन्तले ते (३.४०) [५.८.१ – ५.१०.४५]

(मूळ दासबोध दशक ६ : देव_शोधन)

कोण्या ग्रामी वा देशी राहणे | तरी तेथील प्रभूला भेटणे | ऐसे न करिता दैन्यवाणे | विघ्ने, सन्कटे छळतील (३.४१) [६.१.२_७]
ग्रामी थोर ग्रामाधिपती | त्याहुनी थोर देशाधिपती | त्याहुनी नृपती, चक्रवर्ती | परमात्मा तैसाच सर्व_सृष्टिचा राजा (३.४२) [६.१.८_१२]

'सगुण' सृष्टिचा राजा 'निर्गुण' | त्यास जाणणे म्हणजेच ज्ञान | इतर सर्व "पोट भरण्याचे ज्ञान" | त्यासी न म्हणती 'सद्विद्या' (३.४३) [६.१.१६_२३]

अज्ञानियास भेटता अज्ञानी | 'ज्ञान' चर्चिले जाणार नाही | याकारणे 'ज्ञात्यास हुडकुनी' | अनुग्रह त्याचा घ्यायला हवा (३.४४) [६.१.२५_३१]

आदि, अन्ती ब्रह्म 'निर्गुण' | मध्यन्तरी 'स्थिती'त मायावी 'सगुण' | पृथ्वी, आप, तेज, वायू, आकाश | पन्चमहाभूतात्मक 'विनाशी' रचना (३.४५) [६.२.८_१२]

उत्पत्ति, स्थिती आणखी लय | हे स्थूलाचे 'त्रिगुण' बुद्धिगम्य | तैसेच सत्व, रज, तमोगुण | सुक्ष्माचे त्रिगुण जाणावे (३.४६)

हे दोनही प्रकार त्रिगुणान्चे | ब्रह्मा_हरि_हर सगुण_ब्रह्मातले | न तुटती शस्त्राने, न जळती अग्नीने | चर्म_चक्षूसी अगोचर (३.४७)
असो पन्चमहाभूतात्मक गोचर | आणि त्रिगुणात्मक जे अगोचर | मेळवोनि 'अष्टधा_प्रकृति'चे सार | जाणोनि घ्यावे बुद्धिमन्ताने (३.४८) [६.२.१४_२०]

स्वतःच्या देहातील 'अष्टधा_प्रकृति' | विनाशी, बदलती मायावी वृत्ती | या देह_तुरुन्गातील बन्दिस्त 'व्यक्ति' | त्या 'जीवात्म्या'स "सोऽहम्" जाणावे (३.४९) [६.२.३६_४४]

जीवात्मा तत्वतः 'निर्गुण' निर्मल | दिसेना, भासेना, नासेना, निश्चळ | घटातील आकाशा प्रमाणेच अचल | करा हेच 'आत्म_निवेदन' आपुल्यालाच (३.५०) [६.३.१९_३१]

हे आजचे व्यक्त विश्व ब्रह्माण्ड | आयुष्याचे त्याच्या करण्यास अनुमान | 'काल' गणनान्चे नाना 'प्रमाण' | रचिले वेदिक ऋषी_मुनीनी (३.५१)

मानवी पूर्ण_आयुष्य शम्भर वर्षे | तैशीच ४२ लक्ष २० हजार वर्षे | एका 'चतुर्युगी'चे 'प्रमाण' ऐसे | सहस्र_चतुर्युगीन्चा एक 'ब्रह्म_दिन' (३.५२)

दोन सहस्र चतुर्युगी सम्पता | एक 'रात्रन्दिन' ब्रह्माण्डाचा | ऐशी शम्भर वर्षे पूर्ण होता | ब्रह्माण्ड_प्रलय अन्त या विश्वाचा (३.५३)
आजवर अनन्त ब्रह्माण्डे ऐशी | उपजली जगली मेली भूतकाळी | 'व्यक्ताव्यक्त' परमात्मा तत्वात विरली | भविष्यातही ऐशीच पुनरावर्ततील (३.५४) [६.४.१_२]

ऐशिया सहस्र ब्रह्माण्डान्चा | 'काल' तो 'विष्णु'ची फक्त एक 'घटिका' | सहस्र_विष्णुन्चे पूर्णायुष्य सम्पता | एक 'पळ' सम्पेल 'ईश्वरा'चा (३.५५)

ऐशिया सहस्र 'ईश्वरा'न्चे | पूर्णायुष्य ज्या कालावधीत सम्पते | तेन्व्हा 'अर्ध_पळ' काल गणना होते | 'शक्ती' नाम एका व्यक्त तत्वाची (३.५६) [६.४.३_४]

'चतुर्युग' सहस्राणि दिनम् एकम् पितामहम् | पितामह सहस्राणि विष्णोः घटिकमेव च || (३.५७)

विष्णोः एक सहस्राणि पलम् एकम् महेश्वरम् | महेश्वर सहस्राणि शक्तेः अर्धम् 'पलम्' भवेत् (३.५८)

ब्रह्मा, विष्णु, ईश्वर, शक्ती | ऐशी अनन्त तत्वे कल्पिली | तरीही 'कालातीत' परमेश्वराची | आयुष्य_गणना अशक्यच असे (३.५९)
म्हणोनिया 'नेति' 'नेति' | ऐसे वदोनि वेद श्रुति | वाणी खुण्टोनि मौन जाहली | 'परब्रह्म_परमेश्वर' अवर्णनीय (३.६०) [६.४.५_६]
ऐशिया या तात्त्विक व्यक्तित्वात | कोण थोर ? ऐसा करिता विवाद | "परब्रह्म" तत्व सर्वात थोर | मानुनी ब्रह्मविद् मौन होती (३.६१) [६.४.१०_२४]

अव्यक्त अनन्तातुनिच प्रगटते 'व्यक्त' | ज्याचे स्वरूप बदलते सतत | त्या स्वरूपान्ना दिसे आदि, अन्त | म्हणोनि त्या स्वरूपास म्हणती 'माया' (३.६२)

मायेस असे सगुणत्वता | आकार, घनता, व्याप्ती, तप्तता | तापमान_दाबानुकूल_व्यक्तित्वता | वयोमानानुसार बदल सातत्य (३.६३)

प्राकृतिक नियमानुसार बदले | ते नियम वा 'मन्त्र' माहीत झाले | तरी त्यानुसार बदल घडवले | मायिक रूपान्चे शास्त्र_तन्त्र तज्ञात्री (३.६४)

हे तज्ञ जाणते 'ब्रह्म' विषयी काही | म्हणोनिया त्यान्ना 'ब्राह्मण' नाम वा पदवी | अभ्यास, प्रयत्ने सम्प्राप्त होई | अन्यथा वस्तुतः जन्मजात 'क्षुद्र'त्व (३.६५)

प्रत्यक्ष जे जे दिसे, ते सर्वच 'मायिक' | परन्तु त्यातील मूळ 'ब्रह्म' स्वरूप | ते फक्त ज्ञानचक्षु वा बुद्धिगम्य | निर्गुण, निराकार अविनाशी (३.६६) [६.५.२_२०]

'ब्रह्म' तत्व शब्दात अवर्णनीय | 'मायिक' स्वरूपे वर्णनीय | माया भन्नो, ब्रह्म 'अभन्ना' | सर्वत्र कोन्दले सर्वकाल (३.६७) [६.५.२१_२६]

तीर्थे तीर्थे निर्मलम् ब्रह्म_वृन्दम् | वृन्दे वृन्दे तत्त्व_चिन्तानुवादः | वादे वादे जायते तत्त्व_बोधः | बोधे बोधे भासते 'चन्द्रचूडः'

(३.६८)

ब्रह्मज्ञानी शास्त्रज्ञान्चा | मेळावा जमे तेच 'तीर्थ_स्थल' समजा | ऐशिया तीर्थक्षेत्री सर्वदा | तात्त्विक चर्चा व्याख्याने घडती (३.६९)

ऐशिया चर्चा, प्रवचनान्ना ऐकुनी | स्व_आशन्कान्चे समाधान पावुनी | 'तत्त्व_बोध' रूपी पुण्यार्जन करुनी | 'चन्द्रचूड' देव_दर्शन करिती जाणते (३.७०)

नेणत्यास श्रम कायिक प्रवासाचा | भ्रामक समाधान मूर्ति दर्शनाचा | तोही लाभच पुण्यार्जनाचा | आपापुल्या कुवतीने पावती भक्त (३.७१)

पाषाण वा धातूचा 'देव' केला | कधी भन्गला वा कुणी चोरिला | तेणे अज्ञ भक्त गण दुःखी जाहला | ज्ञात्यास असले सुख_दुःख नाही (३.७२) [६.६.३२_४८]

सृष्टि सृजनाच्या नाना पातळ्या | पहिली **काल्पनिक** केवळ कल्पना | दुसरी **शाब्दिक** वाङ्मयी रचना | लेखक कवींच्या प्रतिभेने प्रगटते (३.७३) [६.६.५०_५१]

तिसरी 'दृश्य_सृष्टि' जी दिसे दृष्टीस | राहते गृह, गाव, नातेवाईक | जगणे, वावरणे या आयुष्यात | सुख_दुःख भोग इहलोकीचे (३.७४)

चौथी सृष्टि **चित्रलेप_सृष्टि** | चित्रे, मूर्ति इत्यादिकान्ची | कारागिरान्च्या कौशल्यानुसारी | मुख्यत्वे राजादिकाश्रये सृजन यान्चे (३.७५)

पाचवी सृष्टि **स्वप्न_सृष्टि** | सहावी **गन्धर्व** गायनी वादनी | सुर, ताल, रागादिक सुश्राव्य व्यासन्ची | अनुभवास येई 'श्रोते' गणासी (३.७६)

सातवी सृष्टि **ज्वर_सृष्टि** | ज्वर वा मानसिक व्याधिने सृजित जी | व्याधिग्रस्तास आभास होई | व्याधी निवारिता अदृश्य (३.७७) [६.६.५२]

आठवी सृष्टि **दृष्टिबन्धन** | जादूगारान्चे हिप्नाटीझम | दाम्भिक साधूही यास वापरून | फसवणूक करिती भोळ्या_भाबड्यान्ची (३.७८) [६.६.५३_५६]

ज्याचे त्यानेच खाद्यान्न भोजन | करावेच लागे आपुल्या मुखान | माझ्या देह रक्षणास्तव भक्षण | इतरान्चे मुखे घडेचना (३.७९) तैसेचि **आपापुल्या आत्मोन्नतीसाठी** | स्वतःच उपाय करावे लागती | माता पित्यान्च्या पुण्यार्जने स्वर्गी | गती लेकरान्ना अशक्य (३.८०)

जेथे सुखदुःखाची पटते ओळख | भावना वसती दया, क्षमादिक | तेच स्थान आध्यात्मिक '**हृदय**' **सान्केतिक** | शारीरिक 'हृदय' जे धडधडते ते (३.८१)

ऐशिया सान्केतिक **हृदय_स्थानी** | देवता वसती पिण्डी पिण्डी | जैशा ब्रह्माण्डी तैशाच पिण्डी | ज्ञान_चक्षू गम्य रूपे (३.८२)

ब्रह्मा, हरि, हर हे तीघेही | उत्पत्ती, स्थिती, लय स्वरूपी | देह संवर्धन संगोपन करिती | वय, लिंग अनुकूल ऐसे (३.८३)

हेच तीघेही "**रज, सत्व, तम**" रूपे | स्वाभाविक '**स्वभाव**' घडविती अवघे | मानवी, दैवी वा राक्षसी प्रवृत्तिने | वागणूक घडते यान्च्याच योगे (३.८४)

क्रियाशक्ति स्वरूपे सरस्वती | **ज्ञानशक्ति** स्वरूपे लक्ष्मी | **इच्छाशक्ति** स्वरूपे पार्वती | निवसतात हृदयी सर्वान्च्याच (३.८५)

या देवी सर्व भूतेषु दयादि रूपेण संस्थिता | नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ (३.८६)

चेतना बुद्धि, निद्रा, क्षुधा | शक्ति, तृष्णा, क्षान्ति, छाया | जाति, शान्ति, कान्ति, लज्जा | लक्ष्मी, वृत्ति दया, तुष्टिः (३.८७)

मातृ, पितृ, बाधव्य भावना | मैत्री, श्रद्धा, भ्रान्ति, करुणा | व्याप्ति, चिति, इत्यादिक नाना | स्वरूपे दिव्य देवीन्ची (३.८८)

शारीरिक हृदयाच्या ठोक्यान्च्या ठेक्याचे | रक्तदाब नि सन्ख्याबल रक्त_श्वेत_पेशीन्चे | ऐशा नाना इन्द्रियान्ची अगणित गणिते | हृदयी_स्थित गणेश तत्क्षणीच सोडवी (३.८९)

एखादा काटा अथवा सुई | थोडीशी जरी वरवरच खरचटली | तरीही तिथे तात्काल खपली | गणेशाज्ञेने घाली ब्रह्मा (३.९०)

नन्तर त्या जखमेच्या 'ठिकाणा'नुसार | वय, लिंग आदिक गणितानुसार | जखम भरून काढिती त्रिदेव | श्रीगणेशाच्या आज्ञेनुसारच (३.९१)

यास्तवच गणेशास "गुणेश" नाम | तीनही गुणांवर याचे ईशत्व | अवतार त्याचाच पार्वती पुत्र | 'गजानन' रूपे सुप्रसिद्ध (३.९२)

"चन्द्रमा मनसो जातः" तत्वतः | सन्कल्प विन्कल्प करण्याची 'क्षमता' | वाढते क्षीणते पुनः पुनः | चन्द्रकोर जैसी शुक्ल_कृष्ण पक्षी (३.९३)

देहान्तर्गत अथवा बाह्य | चलन_वलनाचे नाना प्रकार | श्वासोच्छ्वास रक्ताभिसरणादिक | ती सर्व पन्च वायु देवतामुळे (३.९४)

प्राण, अपान, व्यान, उदान | समान ऐसे नामाभिधान | कर्मानुसार त्यान्वी खून | ओळखून धन्यवाद द्यावा त्यांना (३.९५)

श्वासोच्छ्वास रक्ताभिसरण थान्वता | ओळखती यास 'मृत्यू' आला | पहा या देहातुन 'प्राण' गेला | आयुष्य सम्पले 'देवाज्ञा' झाली (३.९६)

असो ही ऐशी पिण्डी_ब्रह्माण्डी | सगुण दैवतान्ची वसती अनुभवावी | त्यांना तोषवून कृपा भाकुनी | जगावे 'समाधान' पूर्वक वृत्तीने (३.९७)

'परब्रह्म' तत्वतः निर्गुण असूनही | अनुभवास येते सगुण रूपातुनही | याचा प्रत्यय घेऊनि प्रत्यही | माया_ब्रह्म ऐक्यता समजोनि घ्यावी (३.९८) [६.७.६_४२]

जे प्रत्यक्ष चक्षूंस दिसते | ते तसेच नसेलही ऐसे | शास्त्राधारे बुद्धीस समजते | बुद्धिपति गणेश विद्यादाता (३.९९)

सूर्य_बिम्ब दिसते उगवताना | तेन्हा सूर्य खरे तर वरती आलेला | नऊ मिनिटा पूर्वीच तो उगवला | हे सत्य, 'सूर्योदय_दृष्य'_मायावी (३.१००) [६.८.२_५]

नक्षत्रांत 'मेष' 'वृषभ' आकार दिसती | प्रत्यक्षात एक एक तारा किती किती | हजारो लाखो कोटि वर्षापूर्वी | त्या त्या स्थळी होता एवढेच सत्य (३.१०१) [६.८.६_१७]

ऐशी ईश्वरी 'माया' जाणावी | त्यातील 'तथ्य' सम्पादिती ज्ञानी | विनाशी अशाश्वत त्यास 'माया' म्हणोनी | ऋषीन्नी नाम ठेविले आहे (३.१०२) [६.८.३५_४७]

गुप्त 'परीस', 'चिन्तामणी' | प्रगट उदण्ड खडे शिम्पली | कामधेनु, कल्पतरु कोठेही | चर्मचक्षुन्ना अगोचर (३.१०३) [६.९.११_१४]

पुढे जन्मान्तरी होणार काहीतरी | ही 'विश्वासाधार' भाषा उधारीची | याचि जन्मी येणेचि काळी | प्रत्ययास येई तेचि जाणावे (३.१०४) [६.९.२७_३२]

मुक्याने खाल्ला 'गूळाचा' खडा | तेणे त्याचा जीव सुखावला | परी गोडी न येता शब्दात वर्णिता | गूळच दिधला खावयासी (३.१०५) [६.१०.२_१०]

परन्तु 'समाधान' जे वाटते मनाला | वर्णन शब्दात तेही करवेना | अशक्यच 'समाधान' समजवावयाला | गुळासम खावया देताही न येई (३.१०६) [६.१०.७]

जे जे स्वानुभवेच कळते | त्यास स्वप्रयत्न प्रयासच पाहिजे | केवळ विश्वासाच्या आधारे | आन्धळे दळण टाळावे (३.१०७) [६.१०.५४_६१]

सद्गुरु, सन्त समागमाने | वेदोपनिषदान्च्या अभ्यासाने | स्वतःच अथक_प्रयत्न केल्याने | दैवी कृपेने साधेल 'साध्य' (३.१०८)

इति श्रीसमर्थ_रामदास विरचित दासबोध ग्रन्थात् मथित "सन्क्षिप्त दासबोधामृत"सारे

"सद्गुरु_सत्शिष्य, बद्ध_मुमुक्षु_साधक_सिद्ध लक्षणे तथा अन्तर्बाह्य पिण्ड_ब्रह्माण्ड_स्थित देव_शोधन" नाम तृतीयोऽध्यायः

ॐ तत्सत् ब्रह्मार्पणमस्तु | जय जय रघुवीर समर्थ !